Ч. 109. Четвер 25 мая (7 червня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеним оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Новий кабінет.

(II.) Новий міністер фінансів др. Витовт Коритовский родив ся в 1850 р. а від 1875 р. єсть в службі державній. В сім році вступив він яко урядник прокураториї фінансової у Відни до служби державної і яко конципіст міністерияльний був в 1880 р. покликаний до міністерства фінансів. В шість літ пізнійше став він шефом президияльного бюра сего міністерства і розвинув успішну діяльність при вступних роботах, коли розпочинало ся управильнене валюти. За заслугу на становищи шефа бюра президияльного одержав він в 1889 р. лицарский хрест ордера Леопольда а вже перед тим в 1883 дістав був ордер Франц Йосифа. Дня 28 серпня 1891 став він віцепрезидентом краєвої дирекциї фінансової у Львові, котре то становище займав аж до послідного часу. З якою ревностию сповняв він свої обовязки на сім становищи, се звістно загально, а за ту свою знамениту діяльність одержав він в 1894 р. ордер зелізної корони другої кляси, в 1901 р. титул тайного радника а в 1905 р. великий хрест ордера Франц-Йосифа.

Одною з найінтереснійших личностий в новім кабінеті єсть ческий міністер-земляк др. Фридрих Пацак, котрий вийшов на міністра безпосередно з Молодоческогв клюбу, котрого був головою; се іменно, як і покликане президента Кола польского до міністерства характеризує найбільше склад теперішного кабінету а в слід за тим і склад тої більшости парляментарної, яка очевидно буде стояти за теперішним правительством: три найбільші партиї парляментарні, Німці, Чехи й Поляки сполучили ся разом — спілка, котра нагадує давний „зелізний обруч“ в австрийскім парляменті. Для ческого клюбу, котрий тілько літ ставив опір і не хотів стати правительственною партиєю, єсть теперішне єго становище вельми характеристичне, бо показує, що й найзавзятійші радикали готові помирити ся з найбільшими своїми противниками і станути з ними до спілки, скоро видять, що в тім може бути не злий інтерес. Тоті партиї політичні, котрі брали собі і ставили другим за примір Молодочехів — нехай собі тепер то затямлять. Але ще важнійше, що всім радикалам годилось би при сій нагоді запамятати, то ось що: З брошурою, яку др. Пацак видав був ще в 1868, а в котрій доказував, що Молодочехи повинні би відорвати ся від Старочехів і оснувати нову партию, розпочинає ся діяльність молодоческої партиї. А який еї успіх аж доси? Ніякий! Аж той, що кидав громами на своїх земляків, котрі творили правительственну партию, стаєсь наконець сам по довгих літах безуспішної, а скажім і непотрібної борби, репрезентантом правительственної партиї. От якими далекими дорогами ходить політика, скоро она теоретична а не практична!

Др. Пацак родив ся 14. марта 1846 в Бельградї в Чехії, науки ґімназияльні покінчив в Кремсї, а відтак скінчив права на празкім университеті. Він був завзятим противником грудневої конституциї. За міністерства Авершперґа-Гербста арештували Пацака в 1868 р. за бесіду виголошену на студентских зборах а суд краєвий в Празї засудив єго за зраду державну на пять літ криміналу. Висший суд краєвий в Празї підвисшив єму ту кару на десять літ, але найвисший трибунал зменшив знову на пять літ. З тої кари відсидів др. Пацак три роки в карнім заведеню сьв. Вячеслава в Празї і то разом з ческими журналістами Барекем, Тумою і Черним. Внаслідок амнестиї за правительства Гогенварта в 1871 випущено єго на волю. Сидячи в криміналї, учив ся др. Пацак чужих язиків і займав ся народно-економічними справами. По випущеню з криміналу вступив він до редакциї „Narod. List ів“, докінчив свої правничі студиї, відбув адвокатску практику і наконець отворив адвокатску канцелярию в Кутногорі. Наконець з давного „кримінальника“ по-

---

9)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

— Я капітан Мекрі з „Нікобара“. Ви хотіли щось зі мною поговорити? Мені казали, що з тими штабами золота щось не в порядку.

Меррік розповів єму все докладно: Я мав надію, що може ви щоєь нам поможете, пане капітане, бо може мені зле подано число тих скринок.

— Ні, зовсім докладно, бо всїх скринь було сорок. Мені здає ся, що я навіть міг би вам дещо порадити...— Капітан Мекрі глянув при тім остро на Ювіта.

— То пан Ювіт, пане капітане — відозвав ся тоді Меррік; можете сьміло говорити. Та й він також интересує ся трохи тою справою.

— Коли так — говорив Мекрі дальше — то я, сказавши межи нами, радив би вам звернути свою увагу на Брейзера. Він, як то може знаєте, був моїм другим офіциром і мав надзір над тим золотом.

— Чи гадаєте, що пан Брейзер міг би нам дещо сказати? — спитав Ювіт.

Мекрі скривив ся, удаючи нїби усьміх: Здає ся дуже, що міг би вам щось сказати, як би був на стілько дурний. Але не здає ся мені, чи ви зможете щось довідати ся від него. Моя така думка, щоби ви казали єго підглядати.

— Що? Чи припускаєте, що то може єго рука в тім, що золото десь пропало?

— Та мені — й знов сказавши межи нами — щось так дуже видить ся. Мені єго спосіб поступованя підчас цілої дороги чогось дуже не сподобав ся.

— А то чому?

— Говорив на примір безнастанно о своїй одвічальности. А відтак підозрівав то сокирника, то знов тонника, то наконець і всїх, що хотять вкрасти золото — вже то само могло би когось зробити недовірчивим. Говорив, бачите, за богато. Лиш він один був очевидно такий совістний, такий пильний і чорт знає що ще все, а всі иньші були в єго очах лиш зухвалі злодії. Він був так о тім переконаний, що колись пропаде кілька штаб золота, що — ну, не знаю, чи я справедливо тут описую єго поступоване, але досить, що оно мені не сподобало ся. Крутив ся заєдно коло комори, де було золото, і нїби щось занюхував; заглядав до складу побіч тої комори з одного боку і пхав свій ніс до складу вугля з другого боку. Раз застав я єго при тім, як він пробовав якимись ключами отворити патентовий замок і то ключами, які взяв був від сокирника. Колиж єму було що сказати, то він заєдно оправдував ся: чув нїби, що там хтось стукає ся, або що єму здавало ся, що хтось добуває ся до комори з золотом. За кождий раз, коли я єго прихопив там в долинї під покладом, єму все щось причуло ся, або він мав на когось підозріне. Не знаю, мої панове, чи я тут зовсїм ясно висказав ся, але можу вас увірити, що єго поведене підчас цілої подорожи видавало ся мені дуже підозріне, і я постановив собі не забути на то, коли би щось дійстно приключило ся. А тепер таки направду так стало ся. Отже я розповів вам мої спостереженя а ви тепер дивіть ся, чи вам то до чогось придасть ся.

— А вжеж — відозвав ся на то Ювіт. — Але щоби не було ніякого непорозуміня, то позвольте ще на одно питане. Ви казали, що надзір над тою коморою мав Брейзер, але що він позичив був від сокирника кілька ключів і пробовав ними отворити патентовий замок. А деж були правдиві ключі?

— В моїй каюті і я видавав їх лиш тоді, коли знав, до чого они мають бути ужиті. Межи обома замками висїла ще й Арнгаймска колодка, але Брейзер міг легко постарати ся о другу таку. Потребував лиш зробити собі відбитку з воску з мого ключа, котрий мав тоді в руках, коли золото зношено на корабель.

— Припуєтім, що то він взяв тоті скринки, як гадаєте, де би він їх подів?

Мекрі здвигнув плечима і усьміхнув ся.

— То вже трудно сказати — відповів він. — Міг би їх сховати десь на корабли, але ледви чи би так зробив. І сам чорт не винїс би їх в Плімавє на беріг, а в такім случаю мусів би їх там лишити, а він мусів їхати дальше до Льондону. Золото відбирають завсїгди в Плімавє, а скоро би щось бракувало, то зараз перешукують цілий корабель, кождий кутик, і він мусів би хиба свою добичу винести на беріг, заким би ще золото забирали, а то річ майже не можлива. Коли же він то зробив, то хи-

дібно, як колись з Земялковского зробив ся міністер.

Др. Йосиф Форшт, теперішний міністер торговлї, родив ся 25 грудня 1850 р. в місцевости Кли в Чехії, скінчив ґімназияльні і університетскі науки в Празі і був в часі від 1874—1883 сотрудником при Narod. List-ах а рівночасно і урядником в прагскій палаті торговельній. В маю 1893 р. вибрано его яко компромісового кандидата Старо- і Молодочехів до Ради державної. В 1895 р. зложив він свій мандат, але опісля взяв свою резиґнацию назад. Коли же він 1896 кандидував до депутациї квотової а клюб его не вибрав, то він остаточно зложив мандат, а в 1897 кандидував знову против волї палати торговельної і був вибраний. При виборах до Ради державної в 1900 вибрано его з міского округа Колін а в падолисті минувшого року був він іменований шефом секциї в міністерстві зелїзниць.

Можна би на перший погляд гадати, що новий кабінет по правді не парляментарний але урядничий, бо таки в нім більша часть урядників. Однак парляментарний характер надають єму не лиш три міністри земляки: ґр. Дідушицкий, Праде і др. Пацак, але ще й міністри Дершатта і Мархет, а наконець міністри Коритовский і Форшт, котрі увійшли до кабінету на основі переговорів з партиями яко мужі довіря, перший Поляків а другий Чехів.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Цїсар Вільгельм у Відни. — Про замах в Мадриді. — Подї в Росиї.

В пятницю відбуде ся засїданє палати панів, а на порядку дневнім стоїть ухвалений палатою послів закон о районованю бураків цукрових, в котрім комісия палати панів поробила деякі зміни. Дальше стоїть на порядку дневнім ухвалений також палатою послів закон о обезпеченю приватних урядників, в котрім комісия палати панів поробила також деякі зміни, а іменно: „мінімум" доходу підвисшила з 600 на 900, відтак ділить обовязаних до обезпеченя на 5 кляс замість на 6 і постановляє, що по 480 уплачених місячних ратах належить ся обезпеченому рента інвалїдова також без зложеня доказу нездібности до працї, без взгляду на то, чи обезпечений позістає й дальше на тій самій посаді. Послїдна зміна відносить ся до справи датків на виховане дітий.

Екзекутивний комітет молодоческої партиї відбув вчера під проводом пос. Скарди засїданє, на котрім посли Крамарж і Сграпский складали звіти з політичного положеня. Комітет ухвалив, що слїдує: Комітет екзекутивний приняв до відомости вступлене до кабінету дра Пацака в тім припущеню і з тою певною надією, що оба чеські міністри будуть як найревнійше виступати за сповненєм ческих постулятів. Але комітет уважає за конечне ствердити, що через вступленє Чехів до кабінету не сповнені условя, котрі би потягнули за собою зміну дотеперішної тактики ческої делеґациї. Комітет сподіває ся, що клюб також і в будучности позістане непохитно при своїм становищи, о скілько то відносить ся до реформи виборчої, скорого сповненя народних, культуральних і економічних жадань ческого народу.

Цїсар Вільгельм приїхав нинї рано окремим поїздом двірским на дворець Північної зелїзницї. На перонї дожидав его Цїсар Франц Йосиф і численні достойники войскові і цивільні. Цїсар Вільгель мав на собі мундур австрийского ґенерала кавалериї. Оба монархи повитали ся сердечно і поцїлували ся а відтак підміскою зелїзницею поїхали до Шенбруна

Про замах в Мадриді наспіли ще слїдуючі вісти: Вуйко анархіста Мораля в Сабаделль розпізнав тїло і розповів, що Мораль був в молодім віці дуже пильний і інтелїґентний, пізнїйше однак внаслїдок невідповідної лєктури, якою займав ся, прийшло межи ним а родиною до роздору. В сїчни сего року дістав Мораль в спадщинї 11.000 пезетів і покинув родину.

Як тепер доносять з Мадриду, король Альфонс одержав був перед замахом кілька листів з остереженєм. Секретар королевої-матери розповів дневникарям, що король одержав був лист слїдуючого змісту: „Прихильний тобі анархіст звертає увагу, що на Калле Майор будеш убитий". Молода, княгиня Баттенберґска одержала знов була такий безіменний лист: „Прихильний тобі анархіст радить тобі, щобись вибрала иньшу дорогу". Наконець одержав був король ще такий лист: „В годину по вінчаню будеш убитий на улици Калле Майор".

До берлиньского Lokal Anzeiger-а доносять з Мадриду: Міністер справ внутрішних Романуес заявив одному з дневникарів, що полїция викрила широко розгалужений заговір. В Мадридї настало велике пригнобленє. Програма торжеств весїльних нїби то відбуває ся, але участь гостий єсть дуже слаба.

В росийскій Думі державній веде ся ще дискусия над справою аґрарною. На вчерашнім засїданю промавляв на початку пос. Онїтко і заявив, що уважає міністрів за інтрузів в Думі. Не годить ся, щоби они брали участь в нарадах і Дума не повинна їх слухати, коли висказала їм недовірє. — Предсїдатель палати подав до відомости, що в дискусиї будуть брати участь товариші міністрів, скоро одержать уповажненє до того. — Дума радила відтак над вибором комісиї, котра має розслїдити незаконне поступованє правительства по оголошеню указу з дня 30. жовтня м. р.

Кілька наспівших телеґрам до Думи дало нагоду до дискусиї о праві Думи до ставленя інтерпеляций до правительства. Тодї заявив пос. Аладін, що інтерпеляциї не придадуть ся до нічого, бо міністри не мають сочувства, лиш чувство мести, але Дума мусить інтерпелювати, щоби вся одвічальність спала на тих, що мають власть в своїх руках. Дума ухвалила відтак поставити інтерпеляцию. — В дискусиї над справою аґрарною промавляли міністер рільництва Стишиньский і товариш міністра справ внутрішних Гурко. Бесїди їх перебивали посли острими криками: „Проч з ними! Димісіонувати!" Серед страшенної бучі мусів міністер рільництва уступити з трибуни. Промавляв ще Петрункевич, проф. Герценштайн і ґр. Гайден, а відтак закрито засїданє по 7 год. вечером.

ба мусить бути десь під водою, але як кажу, я в то не вірю. Я би скорше повірив, що він его десь „забезпечив", значить ся, кинув з корабля у воду в добре знанім місци в якійсь заграничній пристани, щоби его пізнійше звідтам забрати. Можетеж тепер перешукувати цїле море звідси аж до Йокогами. Капітан Мекрі аж зареготав ся при тім. Небавком по тім і вийшов. Коли вже був в дверех, надійшов якийсь чоловік, котрий сказав, що пан Брейзер єсть на кораблі.

— Ну, то можете зараз переконати ся, що то за чоловік — сказав Мекрі. — Бувайте здорові, мої панове!

— Наставник з „Нікобара" єсть також тут — сказав той чоловік, коли капітан вже був вийшов, — тай тесля прийшов.

— Добре, добре. Скажіть насамперед пану Брейзерови, щоби сюди прийшов — відповів Меррік. — Чутка видко вже розійшла ся — говорив він звернувшись до Ювіта. — Я казав закликати лиш Брейзера, але коли й другі явили ся, то видко, що й они можуть щось сказати.

Увійшов Брейзер а по нім було видко, що він лиш чекав на то, щоби міг все розповісти. Та й не треба було его довго намавляти, щоби говорив зовсім отверто при Ювітї, а він повторив все то, що вже нераз і не два говорив ще на „Нікобарі". Комора, в котрій було сховане золото, то була лиш бляшанна скриня, до котрої можна було легко добути ся. Єму анї трошки не дивно, що стала ся крадіж, бо він вже давно говорив, що так буде.

— Люди, котрих не треба би спускати з ока — говорив він дальше — то капітан і наставник; того преці ще нїколи не бувало, щоби капітан і наставник були такими великими приятелями. Стюардова пантрі[1]) була саме коло комори з золотом і їх розділяла лиш стїна з нужденної, пів цаля грубої бляхи, з якої роблять кітли. Ви чей би не часто шукали капітана в пантрі, може нї? Ну, а якраз там стрічав я его дуже часто. А наставник мав ще й шлюсарскі знаряди! Можу на то присягнути. Він же котляр і може завіси відривати та знов так принютувати, що ніхто не добачить шкоди. Він все мав якусь роботу в пантрі а одного разу чув я таки добре, як там хтось стукав ся. Я пішов подивити ся, ну, та й кого там застав? Розуміє ся, що капітана, котрий якраз звідтам вийшов та й визьвирив ся на мене і зараз казав іти на поклад. Та ще й перед тим сердив ся на мене, бо я викрив, що до замків надають ся ще й иньші ключі, які лежали всюди порозкидані. Чого він так сердив ся на мене і відгрожував ся, коли я сповняв свій обовязок і не спускав з ока комори, в котрій було золото? Бо то, бачите, було єму не на руку. Коли я лиш трошки показав обави о золото, то его зараз злість брала! Всї знали добре, який він скупар і захланний — готов був все зробити, щоби лиш мати добрий зиск.

— А чи ви здогадуєте ся, де могло би золото подїти ся?

— Ну — сказав Брейзер з хитрою міною — я не гадаю, щоби він его де „забезпечив".

— Отже гадаєте, що оно ще десь сховане на кораблі?

— Нї, то не гадаю. Здогадую ся, що капітан і наставник винесли его на беріг, коли ми на лодках відпливали, кождий по одній скринцї.

— А преці то мусів би був хтось добачити!

— Зовсім нї — серед такої темноти. Придивіть ся лиш добре тим скринкам. Они не такі то великі, щоби їх не можна легко укрити під плащем. Розуміє ся, що они трохи за тяжкі — кожда скринка важить 80 до 90 фунтів; але сильний мужчина може вже то двигнути, особливо в такім наручнім опакованю і серед темноти та підчас заколоту.

(Дальше буде).

[1]) Пантрі (Pantry) називає ся на кораблі комора, де стюард (steward) або наставник, найстарший послугач, „старший над кельнерами", має свій склад всїлякої поживи.

Новинки.

Львів, дня 6-го червня 1906.

— **Іменованя.** Папою Пій X. іменовані тайними шамбелянами оо: проф. Михайло Соневицкий в Бережанах, дек. Михайло Кульматицкий в Городку, проф. др. Стефан Юрик у Львові, Омелян Поцій в Дроговижи і о. Йосиф Папасиньский приходник в заведеню на Кульпаркові. — Крилошаньскі відзнаки одержали оо.: Йосиф Студиньский в Кипячці, Ізидор Глиньский в Буцневі, Омелян Дольницкий в Баворові, Омелян Чайковский в Глубічку вел., Ераст Ходоровский в Малашівцях, Юрий Куницкий в Ігровици, Александер Миронович в Березовици вел., Іван Гургаль в Борках вел., Іван Коляшковский в Білій і Яків Вацик, катехит учительскої семинариї в Тернополи.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий повернув в недїлю рано з Відня до Львова.

— **Устні іспити зрілости** в середних школах і в учительских семинариях на Буковині відбудуть ся в сїм році в часї від 2 до 11 липня, з виїмком ґімназиї в Сучаві, де іспит розпічне ся вже 16 червня. — Конець шкільного року в черновецких середних школах наступить в сїм році з причини іспитів зрілости вже дня 30-го червня, подібно як у всїх народних школах, в котрих обходять ся лиш одні сьвята.

— **В краєвих низших школах рільничих** в Бережанах коло Стрия, Городенці, Ягольници і ин. зачинає ся новий шкільний курс з днем 1 липня с. р. Ті школи мають на цїли образоване синів селян на практичних господарів. Цїлий курс науки тревае 3 роки. Ученики мешкають в заведенях. Оплата за їх удержане виносить 150 кор. піврічно. Бідні можуть бути приняті на кошт фонду краєвого, т. є. дістають даром хату, харч і одїж. Подане о приняте внести треба до 15-го червня до дирекциї одної з тих шкіл, а до подання, вільного від стемпля, належить долучити: 1. метрику хресту на довід, що ученик скінчив 15 лїт; 2. сьвідоцтво здоровля, виставлене лїкарем; 3. шкільне сьвідоцтво з укінченя народної школи і сьвідоцтво моральности; 4. сьвідоцтво убожества, коли кандидат старає ся о приняте на краєвий фонд. З тих шкіл користали до тепер наші селяни дуже мало; від тепер повинно то змінитись. Хто хоче в наших часах бути добрим господарем, мусить господарства учити ся.

— **Підвисшене почтових оплат.** Як ми вже доносили, небавком мають бути підвисшені пенсиї почтових урядників, а на то треба яких 8 мілїонів корон. В тій цїли рішено підвисшити листову оплату з 10 на 12 сотиків. Однак Угорщина на то не згодила ся, тому подумано про иншу реформу. Порто місцевих листів буде підвисшене з 6 на 12 сотиків. Оплати двіза і достави за почтові перекази, фрахти і т. п. будуть підвисшені. За телеграфічні бланкети буде побиратись оплата 2 сот. від штуки, а за доставу телеграмів буде оплачуватись по 10 сотиків. Задумана також підвишка оплати телефонів, абонованих купцями, промисловцями і т. п.

— **Дрібні вісти.** Краєвий видїл розпорядив, аби бібліотека фундациї ім. гр. Віктора Баворовского у Львові від дня 1-го червня с. р. була відкрита для публики кождого дня від години 4-ої до 7-ої по полудни з виїмком суботи. — В Цїневі під Рожнятовом убив грім одного коня і одну корову. — Право публичности на рік 1905/6 надав п. управитель міністерства просьвіти І. і ІІ. клясї приватного лїцея для дївчат п. Ольги Філїпиної у Львові.

— **Слота.** По кількатиждневій прехорошій погоді, перериваній коротко-тревающими дощами, від Зелених сьвят сильно похолоднїло і на добре заслотило ся. У Львові від 24 годин паде безнастанно дощ. Коли так довше потреває, зашкодить зимна слота значно сегорічним засівам.

— **Міский театр у Львові**, якого дирекцию обнимає з днем 1-го липня п. Людвик Гелєр, має вже скомплєтований персонал, котрий складає ся з 504 осіб. До драмату і комедиї заангажував дир. Гелєр 19 артисток і 27 артистів; до опери 8 артисток а 13 артистів; до оперетки 8 артисток і 16 артистів. Балет складає ся з 36 осіб, а разом зі школою балету єсть 100. Хор зложений з 64 осіб (зі школою хору 100). В драматичній школї при театрі єсть 47 осіб (23 женщин, 24 мужчин) не вчислених до нї одної з попередних катеґорий. Орхестра складає ся з 56 музикантів. Служба зі 106 осіб. Крім того є секретар театру, інспектор сцени і 2 декоратори. Так виглядає постійний театр.

— **Дезертири.** З касарні 95 полку піхоти здезертирував вчера рядовий 7-ої компаниї Стефан Стодола. — Дня 3 с. м. утїк з касарні 15 полку піхоти вояк Михайло Костик, а з касарні артилєрий утїкли підканоніри Іван Всякий і Йосиф Бонтер. Поліция і жандармерия глядають утїкачів.

— **Російскі жиди** ще й тепер виселяють ся цїлими родинами за кордон, а переважно до Америки. Нема поїзду з Підволочиск та Бродів, яким не їхало би кільканайцять жидівских родин через Галичину. Коли спитати їх, чому утїкають з Росиї, відповідають, що там небезпечно, бо селяни грозять різнею, а салдати замісць боронити, помагають бити жидів.

— **Стрийска філїя „Товариства педаґоґічного"** намірює з початком слїдуючого року шкільного отворити в Стрию інтернат для дївчат. Для образованя дївчат є в Стрию публична 8-клясова школа виділова і приватна учительска семинария. В семинариї учать професори місцевої ґімназиї після пляну наук учительских семинарий. Не чуючи ся на силах отворити школу руску, філїя „Товариства педаґоґічного" в Стрию хоче улекшити рускій жіночій молодїжи користати з єствуючих шкіл польских. Інтернат буде отворений, коли зголосить ся відповідна скількість кандидаток. За місячною оплатою в висоті 25 корон одержать ученицї приміщене і харч, кромі того печаливу опіку і поміч в науцї. Педаґоґічне ведене институту буде повірене фаховій учительцї. Родичі, що хотять умістити свої дїти в сїм інститутї, зволять в часї до кінця червня зголосити ся на адресу п. Омеляна Колодницкого, професора ґімназиї в Стрию.

— **Небіжчик ожив.** В селї Слобідцї, тобольскої ґубернії, жив старий вояк Карпов. В послїдних роках став нездужати, а ось недавно сказав синови, що умре. І дійстно, ще того самого дня перестав жити. Син положив небіжчика на стіл і пішов до міста за домовиною. При покійнику лишила ся невістка і 12-лїтний син сусїда. Незадовго вернув ся син з міста. Переложили тїло небіжчика на лавку і коли ставляли домовину на стіл, трутили небіжчика необережно, так що він упав з лавки на землю. Притім він застогнав і отворив очи... Син і невістка налякали ся дуже, але й старий чимало зжахнув ся, коли побачив домовину. Сейчас збігли ся сусїди, роздягли Карпова і поклали на ліжко. На другий день було єму лїпше, і він підвівшись з ліжка, пішов до своєї роботи.

— **Самоубийство.** В лїсї Буди під Ряшевом найшли сими днями побережники трупа молодого чоловіка. Самоубийник сидів опертий о дуба, над ним на дереві був вирізаний ножиком в корі хрест, а коло него запхана в землю палиця, а на ній повішений капелюх. Приведений лїкар ствердив, що смерть лучила ся ще перед 5 днями. З листу найденого при самоубийнику дізнано ся, що називає ся Франц Мортко, був слухачем прав на львівскім університетї і застрілив ся з причини нещастної любови. При нім найдено 1000 корон готівки, котру зложено в судї і візвано родину, аби їх собі забрала.

Телєґрами.

Відень 6 червня. По офіцияльнім привитаню в Шинбруні приняв ціс. Вільгельм ґрафа Голуховского, а відтак зложив коротку візиту Є. В. Цісареви Францу Йосифови і поїхав до міста, щоби там посклядати всїлякі візити.

Відень 6 червня. Є. В. Цісар іменував відручним письмом кн. Конрада Гогенльогого намістником Триесту.

Берно (на Мораві) 6 червня. На день 28 заповіджений приїзд Цісаря на торжество стрілецке в Моравскій остраві.

Будапешт 6 червня. Палата послів ухвалила в третім читаню провізорию буджетову і закон о континґентї рекрутів, а відтак приступив до розправ над признанем угоди торговельної. Мінїстер торговлї Кошут просив о приняте предложеня, щоби вже настав конець неконституцийним відносинам.

Льондон 6 червня. Daily Chron. доносить, що російска ескадра під командою адмірала Вірена прибуде в серпни або вересни до Порсмес.

Мадрид 6 червня. В родиннім місті Моралї, в Сабаделль арештовано 3 особи підозрілі о участь в замаху. Коробка, яку в день замаху знайдено в ґенеральнім капітанаті, містила в собі порох і куспики зелїза. — Два вояки, що були зранені підчас замаху, померли. Як здає ся, бомба була затроєна.

Петербург 6 червня. Часописи нотують чутку, що варшавский ґен.-ґубернатор Скаллон переходить до Одесси, а на єго місце має бути іменований бувший командант задної сторожі манджурскої армії ґен.-ляйтнант Надаров.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 5 червня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 8·10 до 8·20; жито 5·40 до 5·60; овес 7·40 до 7·70; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·— до 9·50; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).